

Bu sitede 2013 yılından beri en fazla yazı konusu olan sosyalist ülkelerin tarihi ve bundan çıkarılabilecek sonuçlardır. Daha önce de aynı konuda yazmışım ama azdı.

Sekiz yıldır bu konuda ilerleme sağlandı ama oldukça yavaş oldu. Yanlışla alışmış insanların bunda ısrar etmeleri ve oldukça yavaş gelişmeleri bir yerde kaçınılmaz oluyor. Gelişme var ama yavaş...

Sosyalist ülkeler tarihi hakkında doğru dürüst bilgisi bulunmadığı halde konu hakkında türlü çeşitli tespitler yapanları ise artık dikkate almıyorum.

SSCB'de 74 yıllık, Doğu Avrupa ülkelerinde 44 yıllık sosyalist iktidar tarihi yaşandı. Bu tarihi ana hatlarıyla bile olsa öğrenmeden belirlemelerde bulunmaya kalkarsanız, boş konuşmuş olursunuz.

Bu tarih hiç olmazsa ana hatlarıyla öğrenildikten sonra farklı görüşlere sahip olabiliriz ama bu önemli değildir. Bilgiyi biliyorsunuz ama farklı yorumluyorsanız, tartışırız ve böyle bir tartışma herkes için yararlı olur. Ama bir şey bilmeden konuşanla tartışmak anlamsızdır.

Sosyalist hareket reel sosyalizm tarihi konusunda oldukça kötü durumdadır. Olacak şey değildi ama oldu; reel sosyalist ülkelerde burjuvazinin komünist partilerinden çıkmış olduğunu ilk ben savundum. Bu bilgi gizli değildi, Almanca ve İngilizce çok sayıda inceleme kitabında örnekleriyle gösteriliyordu. Bu konuda bianet'te de yazdım.

Konuyla ilgili kitapların çevrilmesi hiç zor değildi ama insanlar öğrenmek istemiyordu, öğreneceklerinden korkuyordu. O bilgiyi yok sayınca bilginin de yok olacağını sanıyordu.

Mesela 1998'de yayınlanmış *Capitalism with a Comrade's Face* (Yoldaş Yüzlü Kapitalizm) kitabının yazarları sosyalizm karşıtıydı ama Macaristan hakkında somut bilgiler veriyorlardı. Birisi şöyle yazıyordu: "hayatım boyunca bu insanlara karşı mücadele ettim ve çünkü komünistler şimdi kapitalist olarak yine karşıma çıktılar.)

Reel sosyalist ülkelerin tarihi konusunda iki inceleme kitabı yazdım. En önemlisi 2005 yılında yayınlanan ve yıllardan beri piyasada bulunmayan **1989 Berlin Duvarı**'dır. Bu kitapta Demokratik Almanya Cumhuriyeti (DAC) tarihi anlatılır. SBF'de yardımcı ders kitabı olarak kabul edildiğini duydum ve 2000'lik baskısı da tükendi. DAC tarihi SSCB tarihiyle yakından ilgili olduğu için, kitapta geri planda da olsa SSCB tarihi de bulunmaktadır.

Bu kitap www.enginekinerkitaplar.blogspot.com adresinde pdf olarak bulunmaktadır.

İkinci kitap Küba tarihidir: **Che Guevara – Kısa Uzun Bir Hayat** başlığını taşır. Yayın yılı 2017.

Bu yıl içinde Bulgaristan ve Romanya tarihlerini inceleyen bir kitap daha yayınlamayı planlıyorum.

DAC tarihiyle ilgili kitabı okuyun derim. Sonra gerekiyorsa tartışalım.

DAC özel bir ülkedir. Sosyalizmden önce ve sonra yoktur. Sosyalist ülkeler arasında üretici güçlerin en gelişmiş olduğu ülkedir.

1980'li yıllarda Birleşmiş Milletler tarafından yayınlanan insan gelişme endeksine göre DAC 10. ülkeydi. Yunanistan'dan ilerideydi.

İnsan gelişme endeksi sadece beslenme ve barınmayı değil, sağlık, eğitim, gelecek güvencesi, çalışma hayatı gibi konuları da kapsar.

DAC halkını Yunanistan'dan ileri olmak değil, Batı Almanya'dan geri olmak ilgilendiriyordu. 1989'da DAC'de üretici güçlerin gelişme düzeyi, Batı'nın yüzde 40'ıydı.

DAC yönetimi de SSCB gibi programını ileri kapitalist ülkelere üretici güçlerin geliştirilmesinde yetişmek ve geçmek üzerine kurmuştu ama gerçekleşmedi. DAC sosyalist ülkeler arasında dünya piyasasına göre pahalı da olsa çip üretebilen tek ülkeydi.

Batı Almanya'da yeni model bir otomobil çıktığı zaman, televizyonlar komşu ülkeyi de çektiği için ülkede hemen talep oluşuyordu.

Sosyalizm anlayışında daha fazla ve daha çeşitli tüketim merkez alınırsa, insanın gelişmesi tüketim temelinde tanımlanırsa, farklı sonuç beklenemezdi.

Aynı anlayış marksizmde de vardır.

Komünizm; herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacı kadar olarak tanımlanır ve bu tanım gelişmiş bir tüketim toplumu tanımıdır. İhtiyaç bitmez, bazıları karşılanır, yenileri çıkar ve üretici güçler o derecede gelişmiştir ki her ihtiyaç karşılanabilecektir.

Bolluk toplumu, gelişmiş bir tüketim toplumdur.

19. yüzyılda, kapitalizmin dünya ölçeğinde az gelişmiş olduğu bir dönemde, bu anlayış devrimci olabilirdi.

20. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak ise kapitalizmin çerçevesi içinde yer almaya başladı.

Bu değişmeyi zamanında görmez ve aynen devam ederseniz, Honecker gibi kapitalizme geçişi büyük hayretle karşılarsınız.

11 milyon nüfuslu ülkede on binlerce insanı sokağa ajanlar dökemezdi.

DAC yöneticilerine bu konuda eleştiri yaparken insafı olmaya çalıştım çünkü başka ülkelerden farklıydılar: ikinci bir Alman ulusu yaratmaya çalışıyorlardı. İki Almanya ve iki farklı ulus...

Yapamadılar...

1970 yılında parti genel sekreteri Walter Ulbricht'in marksist sosyalizm teorisine doğrudan olmayan eleştirisi büyük cesaret işidir: uzun sürecek sosyalizm, demişti, ayrı yasallıkları olan bir ekonomik-sosyal sistemdir.

Bu şu anlama geliyordu: sosyalizm uzun sürecektir ve ayrı bir toplumdur ya da komünizmin ilk aşaması değildir. Tahmin edilebileceği gibi ortalık birbirine girecek ve bu anti marksist tespiti nedeniyle Ulbricht genel sekreterlikten uzaklaştırılacaktı.

Yerine Honecker gelecekti.

Kitap uzun bir araştırma sonucu yazıldı. Satılıp tükendi. İnternete de konuldu.

Hala öğrenmiyorsanız, ben ne yapayım?

Sanmayın ki o tarihi bilmeyince, tarih başka türlü gerçekleşmiş olacaktır.

Ardından başka reel sosyalist ülkelerin tarihlerini daha kolay öğrenirsiniz.

